

[Kirkegaard]

Men jeg må kraftigt understrege, at når vi fra konservativ side afviser begge disse forslag, så skyldes det ikke, at vi vil modsætte os en drøftelse på et realistisk grundlag af voksenuddannelsens fremtid i Danmark. Alt tyder på, at der vil komme et stigende behov for voksenuddannelse, ikke mindst som følge af den teknologiske udvikling, og i en sådan drøftelse deltager vi gerne.

Sander (V):

Da venstres ordfører er blevet forhindret, skal jeg kort meddele, at vi, da begge forslag er genfremsættelser, skal henvise til, hvad der tidligere er blevet sagt, og afvise begge forslag. Dertil vil jeg dog gerne tilføje på linje med ministeren og senest hr. Kirkegaard, at det er klart, at vi naturligvis også er positive i det øjeblik, lønmodtagerne og arbejdsgiverne er enige, men det føler vi også må være en absolut betingelse.

Over for SFs forslag om, at det skal være arbejdsgiverfinansieret, må vi helt klart melde pas. Vi har gennem de seneste måneder og år talt om, hvordan reallønssituationen har udviklet sig, men samtidig har vi glemt, at netop arbejdsgiverne er blevet spændt hårdere og hårdere for, og det kan vi i hvert fald ikke være med til skal strammes yderligere. Efterhånden er vi vel oppe på, at det næsten udgør 30 pct., så lad os stoppe her, hvis dansk erhvervsliv fortsat skal have en fremtid.

Ole Vig Jensen (RV):

I det radikale venstre er vi meget indstillet på at forhandle de to forslag i det udvalgsarbejde, der skal i gang efter førstebehandlingen. Jeg tager de to forslag som udtryk for, at såvel socialdemokratiet som socialistisk folkeparti vil være med til at prioritere voksenundervisningen højt, hermed også en forbedring og udbygning af de muligheder, der skal være for voksne menneskers undervisning og uddannelse. Det er et godt udgangspunkt at have for de drøftelser, der skal i gang, og jeg har da i øvrigt med glæde noteret mig, at det er regeringspartierne ordførere også klar til.

Men jeg må som andre også understrege, at de to forslag, som i øvrigt ikke er identiske, ikke tager udgangspunkt i de realistiske muligheder, der er til stede, når vi ser på fi-

nansieringen af begrebet betalt frihed til uddannelse. Der er ingen tvivl om, hvis vi med held skal give voksne mennesker forbedrede muligheder for uddannelse, at vi ikke kommer uden om også at tage stilling til støtteordninger til dem, og det gælder ikke mindst – det er jeg enig med forslagsstillerne i – de korttidsuddannede, men de korttidsuddannede er en meget, meget stor og bred gruppe. Det er helt givet, at mange af dem ikke vil have brug for de tilbud, der er i disse forslag, så der bliver altså i langt højere grad tale om også her at måtte prioritere langt mere, end de to forslagsstillere selv har gjort sig overvejelser over. Men at vi må indstille os på også på støttesiden at forbedre mulighederne, er der efter det radikale venstres opfattelse ingen tvivl om.

Vanskeligheden med de to forslag – det gælder i helt udpræget grad SFs forslag – er, at de stiller så store krav til økonomien, at det ikke bare tilnærmelsesvis er muligt at realisere tankerne. SFs forslag, som nu er fremsat flere gange – det gælder begge forslag – har vi haft lejlighed til igennem snart flere år at diskutere også ud over landet. Men SF har ikke taget højde for, at det fra alle sider kritiseres som et urealistisk forslag. Forslaget er i øvrigt ikke særlig præcist i sine formuleringer og ej heller i de talopstillinger, man opererer med i bemærkningerne. Det synes jeg er synd for den gode sag, som jeg i øvrigt mener vi er enige om. Jeg synes faktisk, at SF skulle have brugt tiden mellem fremsættelserne til på de punkter, hvor der har været en udbredt og bred kritik af forslaget, at have søgt at gøre det i højere grad realistisk, så det måske havde mulighed for at samle et flertal. Jeg tror, det er rigtigt, som fru Jytte Andersen sagde, at der i folketinget er et flertal for at sikre en udbygning af voksenundervisningen.

Det gælder selvfølgelig også for socialdemokratiet, at de kommer til at sætte kravene ned, hvis det skal have virkning inden for en overskuelig tid. Det synes vi fra radikal side at det skal. Det skal være noget, vi sætter i gang snarest muligt. Jeg skal med de gode grunde, jeg har, vente med at sige noget mere om, hvad vi forestiller os, til den næste sag på dagsordenen.

Jeg må dog sige til socialdemokratiet, at forudsætningen for at afsætte midler til at fremme denne vigtige opgave, der ligger i at